

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Қосимов Файзалӣ Маҳмадович дар мавзӯи «Ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон: таҳқиқоти таърихӣ-ҳуқуқӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.01. – назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат, таърихи таълимоти ҳуқуқӣ ва сиёсӣ пешниҳод шудааст

Дар шароити эъмори давлати ҳуқуқбунёд, ҳифзи манфиатҳои миллию давлатӣ, таъмини сулҳу субот ва тинҷӣ дар кишвар, пешгирӣ ва мубориза бар зидди ҷинояткорӣ тақозо дорад, ки ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон заминаи асосии расидан ба ҳадафҳои олии давлатдорӣ ва таъмини ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд маҳсуб ёбад.

Маҳсусан, дар роҳи эъмори давлати ҳуқуқбунёд нақш ва мавқеи рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон бағоят бузург буда, ба зарурияти ҳарчӣ бештар аҳамият додан ва баланд бардоштани таълими ин фан бо диди нав тавачҷӯҳи бештар зоҳир намоем. Хурсандиовар аст, ки олимони ватанӣ дар ин самт корҳои илмӣ-амалӣ анҷом дода, роҳҳо ва зарурияти баланд бардоштани ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯиро дар шароити замони муосир матраҳ менамоянд.

Диссертатсияи Қосимов Ф.М., ки ба таҳқиқоти таърихӣ-ҳуқуқии ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон бахшида шудааст, мавзӯи мубрам ба ҳисоб рафта, он заминаи тадқиқи ҳамаҷонибаи фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ ва дигар ҷанбаҳои ин фаъолиятро, ки то имрӯз дар Тоҷикистон мавриди омӯзиш қарор гирифта буданд, фароҳам меорад.

Дар диссертатсия ҳашт нуктаи илмӣ ба ҳимоя пешниҳод шудааст, ки дар маҷмӯъ муҳим буда, дар илми ҳуқуқшиносӣ навгонӣ маҳсуб меёбад.

Муаллифи диссертатсия давраҳои ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯиро дар ҳудуди Тоҷикистон ба таври аниқ нишон дода, онро дар робитаи ноғусастанӣ бо таърихи ташаккулу рушди давлатдории тоҷикон медонад. Тасвири даврабандии таърихи ташаккул ва инкишофи фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар таърихи давлатдории тоҷикон ва баррасии ақидаҳои ҳозира оид ба таърифи мафҳуми фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ хеле муҳим мебошад (саҳ. 14). Давраҳои асосии рушди танзими ҳуқуқии фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ низ асосан бо марҳилаҳои шаклгирии давлатдории тоҷикон мувофиқ мебошанд.

Ҳамзамон унвонҷӯ тавонистааст, ки хусусиятҳои ташаккул ва рушди

фаъолияти оперативӣ-чустучӯи давраи пасошӯравиро муайян намояд.

Муаллиф дар натиҷаи тадқиқоти илмии анҷомдодааш шарти зарурии амалигардонии фаъолияти оперативӣ-чустучӯиро, ки дорои хусусиятҳои хоси худ мебошад, хулосабандӣ намудааст. Ба андешаи ӯ ҷанбаи таърихӣ ҳуқуқии фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон таърихи хеле қадима дошта, танзими ҳуқуқии ин фаъолият барои ташаккули рушди санадҳои меъёрии ҳуқуқии давлат аҳамияти бузурги илмӣ дорад. Чунин нуқтаи илмии матраҳгардида боиси дастгирӣ мебошад, зеро амалисозии санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва рушди он дар шароити муосир таҳқиқи таҷрибаи насли пешинаро тақозо менамояд (саҳ. 8).

Шарти асосии ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯиро омилҳои ташкил медиҳанд, ки барои баланд бардоштани он мусоидат менамоянд. Аз ин рӯ, зербоби сеюми боби дуюми диссертатсия «Тоҷикистони пасошӯравӣ ва хусусиятҳои хоси фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ» ном гирифтааст, ки мувофиқ ба мақсад аст. Дар зербоби мазкур омилҳои фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ ба таври зайл матраҳ гардидаанд: хусусиятҳои фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар асри ХХI дар Тоҷикистони пасошӯравӣ ва дурнамои инкишофи баъдии он; роҳҳои тақмили минбаъдаи фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар асри ХХI, шомилшавии он ба таҷдиди низоми ҳуқуқии Тоҷикистон (саҳ. 16).

Омилҳои мазкур ҳамчун омилҳои ташаккулёбии фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ ҳисобида шуда, метавонанд чун роҳнамо барои тадқиқоти илмии оянда дар ин самт хизмат намоанд. Натиҷаи мусбати омӯзиши ин фаъолият шиносонидани донишҷӯён бо тартибу қоидаҳои истифодабарӣ ва таҷрибаи дастовардҳои илми фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар ҳамбастагӣ бо дигар илмҳои ҳуқуқӣ мебошад, ки муаллиф ба ин масъала низ ишора намудааст (саҳ. 17).

Новобаста аз ҷанбаҳои мусбӣ тадқиқоти диссертатсионии Қосимов Ф.М., нисбат ба автореферати диссертатсия чунин эродхоро манзур месозем:

Якум, муаллиф ҳамчун асосҳои назариявии таҳқиқот дар вақти таҳлил намудани мавзӯи интиҳобшуда аз осори олимони Россия ба таври васеъ истифода бурдааст (саҳ. 5-6). Вале осори на ҳамаи олимони ватанро мавриди омӯзиш ва таҳқиқоти худ қарор додааст, аз ҷумла, масалан осори илмии Сотиволдиев Р.Ш. (*“Таърихи афкори сиёсӣ ва ҳуқуқӣ”*), Ҳотамов Н. (*“Таърихи халқи тоҷик (аз солҳои 60-уми асри XIX то соли 1924)”*), Ятимов С.С. (*“Очерк аз таърихи мақомоти бехатарии Ҷумҳурии Тоҷикистон (1924-2004)”*, *“Нақши методи таърихӣ дар таҳқиқоти масъалаи асоси бехатарии давлатӣ”*, *“Дар бораи сиёсати идеологӣ”*, *“Унсурулмаоли Кайковус дар*

бораи хирад”), Шарифзода Ф.Р. (“Этикаи касбии кормандони мақомоти корҳои дохилӣ”), Хайруллоев Ф.С. (“Принсипи адолат дар ҳуқуқи исломӣ”), Тохиров Ф.Т. (“Барқароркунии қонуни Шӯравӣ дар Тоҷикистон”), Масов Р. (“Тоҷикон: муҳочирати дохилӣ ва омезиш”) ва монанди инҳо бешубҳа, ҳангоми таҳлил шудани масъалаи ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон мазмуни кори илмии тақризшавандаро метавонистанд ғанӣ намоянд. Умуман, ба андешаи мо, фаъолияти илмии олимони ватанӣ дар таҳқиқи масъалаҳое, ки ба фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ Тоҷикистон алоқаи зич доранд, набояд сарфи назар шаванд.

Дуюм, муаллиф дар нуктаи чоруми ба ҳимоя пешниҳодшаванда чунин қайд менамояд: «Ташаккули фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ ҳамчун соҳаи мустақили ҳуқуқ, ки таърихи тӯлонӣ дорад ... пас аз ҷанги Осиеи Марказӣ аз ҷониби арабҳо ва густариши дину ҳуқуқи ислом таҳкими пояҳои ҳокимияти хилофат ташкилотҳо аз қабиле «ҳисба (муҳтасиб)» поягузори шуд, ки таъмини назму амният ва расидагии даъвои аҳкоми ҳуқуқиро бар уҳда дошт» (саҳ. 9).

Муаллиф баррасии хусусиятҳои зухуроти мақомоти умуми интизомии ҷомеа, ҷанбаҳои гуногуни ниҳоди доруға, миршаб, шаҳна, аҳдос, ихтисоб, ки таи асрҳои гузашта таъмини амниятро бар уҳда доштанд, маҳдуд шарҳ додааст, ки дар натиҷа мазмуну моҳияти онҳо норавшан боқӣ мондааст. Бинобар ин, аз муаллиф хоҳиш карда мешавад, ки дар рӯзи ҳимояи рисолаи номзадӣ истилоҳи нави ба илми ҳуқуқшиносӣ воридкардаашро васеътар ба самъи аъзои шӯрои диссертатсионӣ ва иштирокчиён расонад.

Сеюм, аз миёни омилҳое, ки ба ташаккули фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ таъсир мерасонанд, муаллифи диссертатсия танҳо ба ду омил – сиёсати фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ ва таълим дар самти фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ зербоби алоҳида бахшидааст. Хуб мешуд, агар муаллиф дар доираи зербоби алоҳида масъалаи ҷаҳонишавии фаъолияти оперативӣ-чустучӯиро мавриди баррасӣ қарор медод. Тавре маълум аст, равандҳои ҷаҳонишавӣ тамоми бахшҳои зиндагиро фаро гирифта, табиист, ки дар самти фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ низ бетаъсир наменонанд.

Аммо эродҳои мазкур хусусияти ҷузъӣ дошта, сифат ва сатҳи тадқиқоти анҷомдодашударо хоҳиш намедиханд, балки мавқеи муаллифро ҳангоми ҳалли масъалаҳои гуногун дар алоҳидагӣ нишон медиханд, ки ин яке аз бартариятҳо дар раванди кори илмӣ маҳсуб меёбад.

Бо дарназардошти гуфтаҳои боло, дар маҷмӯъ хулоса баровардан мумкин аст, ки диссертатсияи оmodанамудаи Қосимов Файзали Махмадович дар мавзӯи «Ташаккул ва рушди фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ дар Тоҷикистон: таҳқиқоти таърихӣ-ҳуқуқӣ» кори илмии анҷомёфта маҳсуб

меъбад ва ҷавобгӯи тамоми талаботи бандҳои 10, 11, 12; 14 ва 16-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми ноябри соли 2016, таҳти № 505 ба тасвиб расидааст ҷавобгӯӣ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.01 – назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат; таърихи таълим оид ба ҳуқуқ ва давлат мебошад.

Доктори илмҳои ҳуқуқ, дотсент,
Ҳуқуқшиноси шоистаи Тоҷикистон,
аъзои ҳақиқии Академияи илмҳои
умумиҷаҳонии амнияти дастаҷамъӣ,
Вазири корҳои дохилии Ҷумҳурии
Тоҷикистон,
генерал-полковники милитсия

Р.Ҳ. Раҳимзода



Имзои Раҳимзода Р.Ҳ.- ро тасдиқ менамоем:

Сардори раёсати кадрҳо ва кор бо ҳайати
шахсии ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон
генерал-майори милитсия

С.К. Рамазонзода

« 06 » 10 _____ 2020 с.